

привилегіитѣ си, чрѣзъ които сж облечены, съ стежаніята които иматъ сжщія характеръ или сжщото назначеніе у Мюсулманитѣ. И тѣзи другитѣ, и до когато сж благочестивы заведенія, освободяватъ са отъ даждіята, които тѣгнатъ на другитѣ недвижими стежанія. Туй равенство на състояніето е таквози, щото предметитѣ които сж предопредѣлены за Богослуженіето на не-Мюсулманскитѣ вѣроисповѣданія сж освободены отъ митарственитѣ даждія, както и предметитѣ които сж посветены на Мюсулманското вѣроисповѣданіе.

« V.) Никое възбраненіе не е станжло никого за въздигването на новы църкви или за поправянъето на ветхитѣ. Далечъ отъ да принесжтъ възбраненія, Владѣтельтъ и Правителството много пжти даватъ помощи за тѣзи благочестивы заведенія,

---

за работы, които са касаѣтъ до мѣстата, що сж подъ неговото вѣдомство, и за които работы е законно и канонически надлеженъ да посредствува. А пакъ Бератитѣ, които ще са даватъ на духовнитѣ лица, що ще са намѣрватъ подъ неговото вѣдомство, ще са издаватъ по неговото увѣдоменіе (инхж).

Чл. 6.) За дѣла, които са касаѣтъ до православното вѣроисповѣданіе и които изыскватъ задружно сѣвѣщаніе и спомоганье, Синодътъ на реченныя Екзархатъ ще са отнася до Вселенскыя (умѹми) Патріархъ и до Митрополитскыя му Синодъ. А тѣ отъ своя стѣрна ще сж длѣжны да подаватъ изыскваната помощъ и скоро да отговарѣтъ за предлагаемитѣ въпросы.

Чл. 7.) Синодътъ на Екзархата ще иска отъ Цари-Градската Патріархія Светото Мыро, което са употрѣбва Църковно.

Чл. 8.) Епископитѣ, Архіепископитѣ и Митрополититѣ, които сж подчинены на Цари-градската Патріархія ще преминуватъ безпрепятственно прѣзъ Българскитѣ Епархїи, тѣй и Българскитѣ Епископы, Архіепископы и Митрополиты ще преминуватъ прѣзъ Епархїитѣ на Цари-градската Патріар-